

Megemlékezés a bajmoki Akácfa Emléktetőben

Bajmokon, 1944 november 2-án, éjjeli 22 óra körül gépfegyverroportás, puskalövés rázta meg a falu csöndjét. Százkilencvenhárom ártatlan magyar és német embert végeztek ki, pacséri, györgyéni, nagyfényi, tavankúti és bajmoki ártatlan polgárokat.

Valaki nem sokkal a tragédia után egy akácfaát ültetett arra a helyre, hogy tudják, hol a három sírgödör. Az akácfa ma is ott áll, ezért is nevezték el Akácfa Emléktetőnek.

A bajmoki Dózsa György MMK és az Akácfa Emlékbizottság szervezésében november 2-án, déli tizenkettőkor emlékeztek meg a tragikus eseményről, amelyen önkormányzatok, szervezetek és pártok képviselték magukat a polgárok mellett.

A gyászünnepegy harangcsendítéssel kezdődött és közösen elénekelték a Himnuszt. Kókai Deli Márta elnök asszony, magyar, szerb és német nyelven megnyitotta a műsort, melynek vezetői Papp Szilárd és Margit Mónika voltak.

Mozes Antal helytörténész elevenítette fel a történekről, majd egyperces csennddel adóztak a jelenlévők az áldozatok emlékének. Krekus Enikő és Papp Szilárd szavalatai tették ünnepélyesebbé a megemlékezést. Maglai Jenő, Szabadka Város Képviselettestületének elnöke leleplezte a Gál József alkotta Kesergő anya szoborcsoportot és a megemlékezés fontosságáról, a közösségi összefogás jelentőségéről szólt. Ökumenikus istentiszteletet mondott főtisztelendő Bende

Zsolt plébános, Tóth Árpád bácsalmási tiszteletes és Csányi Erzsébet pacséri tiszteletes asszony. Elhelyezték a kegyelet virágait, és végezetül egyházi ének és a Szózat csennült fel.

Molnár Ildikó